



Elu on rong  
millel algus ja lõpp  
vedur ja viimane vagun  
ja etteantud rööpad  
mida mööda teekond kulgeb  
reisijaid tuleb ja läheb  
kes sõidab kaasa kogu tee  
kes ainult mõne jaamavahe  
keegi avastab kohkudes  
et liigub sootuks vales suunas  
paljusid näed vaid rongiaknast  
perroonile maha jäävat  
neid igatsed hiljem kõige rohkem  
vahel jookseb elurong  
rööbastelt maha täntarasse  
ja ongi sõit läbi

veab kui reis sujub  
suuremate probleemideta  
kuid väiksemaid äpardusi  
tuleb ikka ette  
ajad teeklaasi ümber  
või lööd kempsus pea ära  
viskled ülemisel naril unetult  
pead taluma nõmedaid kupeekaaslasi...

päris jama on siis  
kui selgub  
et sul polegi piletit  
aga tahad sõita Pohlamaale  
oma rahvast valitsema  
ja tõstetaksegi maha  
keset metsa või kõrbe  
kas pistavad hundid nahka  
või sured janusse  
säh sulle keisrit ja kuningat



Anneli Lamp



Elu on rong



KIRJASTUS PALJASJALG